

retagende aabenbart og soleklart baade var et Foretagende til det almene Vel, der med store Offre burde understøttes af Staten, og at det tillige var et Anlæg, som særdeles begunstige dem, gennem hvis Eiendom Banen gik; at de selv maatte ansee det for billigt, at de kom til at bidrage Mere og endog betydeligt Mere end de andre Statsborgere til dette Foretagende, see, det glemte han, og det var dog egentlig, mener jeg, Hovedsagen.

Judenrigsministeren: Jeg skal blot dertil bemærke, at naar jeg ikke gjorde Forsøg paa i den Henseende at føre noget Beviis, saa er det, fordi det forekommer mig, at der er visse Ting, som man maa være berettiget til at forudsætte som givne, thi ellers indseer jeg ikke, hvorledes man nogenstunde skulde kunne føre en Forhandling tilende. Det forekommer mig saaledes, at man maa være berettiget til at forudsætte det som givet, at Expropriations Anvendelse med Hensyn til en Jernbane, der besluttet anlagt, er berettiget, fordi Jernbanen ansees for gavnlig for det Hele, og det forekommer mig fremdeles at være Noget, man er berettiget til at forudsætte, som givet, at de Egne, hvorigjennem en fornøftig anlagt Jernbane gaaer, derved vinde og begunstiges. Skulde man, efterat man havde afgjort Spørgsmaalet om en Jernbane, dernæst gaae ind paa særlig at føre Beviis for disse to Ting, saa veed jeg virkelig ikke, hvor Beviisførelsen skulde begynde, og hvor den skulde høre op.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Lovudkastets § 2 (see Anh. A., Sp. 41) forkastedes eenstemmigt med 76 St.

2) Forslag af hele Udvalget til § 3:

„Af Erstatningen for den Jord . . . der gaaer over sammes Grund“ forandres til:

„Af Erstatningen for de Eiendomme, som ifølge en i Henhold til Forordningen af 5te Marts 1845 foretagen Expropriation afgives

til Jernbaneanlægget, skal Halvdelen udredes af de Egne, der nærmest komme til at drage Nytte af Banen. Den Erstatning, der ifølge nævnte Forordnings §§ 11 og 12 beregnes Eierne for Forringelse i Eiendommens Værdi, hører til dette Beløb. Fordelingen af den Halvpart, der skal bæres af vedkommende Egne, ordnes ved en særlig Lov, efterat Einiens Retning er nøiagtig bestemt.“

„fulde Erstatning for det Tab og den Skade“ forandres til:

„fulde Erstatning for al andet Tab og Skade“. vedtoges eenstemmigt med 77 St.

3) Lovudkastets § 3, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Af Erstatningen for de Eiendomme, som ifølge en i Henhold til Forordningen af 5te Marts 1845 foretagen Expropriation afgives til Jernbaneanlægget, skal Halvdelen udredes af de Egne, der nærmest komme til at drage Nytte af Banen. Den Erstatning, der ifølge nævnte Forordnings §§ 11 og 12 beregnes Eierne for Forringelse i Eiendommens Værdi, hører til dette Beløb. Fordelingen af den Halvpart, der skal bæres af vedkommende Egne, ordnes ved en særlig Lov, efterat Einiens Retning er nøiagtig bestemt. Denne Halvdeel udredes forstudsvis af Kongerigets særlige Finantser og bliver derefter at refundere af vedkommende Communer. Forfaavidt det skulde være uoverkommeligt eller dog særdeles trykkende for en Commune strax at udrede sin Andeel, bemyndiges Judenrigsministeriet til at give en passende Henstand og at bestemme det Afdrag, der, tilligemed Renter, aarlig skal betales.

Saa vel for den anden Halvdeel af den ovenmeldte Godtgjørelse, som for den fulde Erstatning for al andet Tab Skade, der iøvrigt ved Anlægget maatte forårsages, stiller Bevillingshaveren, forinden Anlægget paabegyndes, saadan Sikkerhed, som af Ministeriet ansees fornøden.

vedtoges eenstemmigt med 70 St.